نیاز

Ketabton.com

شعري ټولگه
شاعر معتصم شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپلي درنې کورنۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پيل د خبرو په ډول:

اې زما په هر رګ رګ کې بهېدونکو شيطانانو!

اې د انسانيت د ګمراه کولو وظيفه لرونکو!

اې د لوی ابلېس رېشتيني زامنو!

اې د هر شر د اېجادولو سرچينو!

د انساني رګونو ځخه ووځئ!

والوځئ او ولاړ سئ او خپل مشر ابليس ته زېری ورکـئ: چي أوس زموږ د اړتيا احساس نه کيږي.

اوس له انسانه خپل تعريف او پېژندنه هېره سوې ده.

اوس انسانان لکه د بلاوو يو او بل خوري.

اوس انسانان د انسان د وينو چېښلو اعتياد اخستی.

اوس انسان له انسانيت سره دوښمني أخستې.

اوس زموږ ضرورت نسته: وړی انسان د خدای په کور کي د خدای له بنده ګانو ناهيلی راووت او کور ته يې هيڅ يو نه وړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل انسان د نورو انسانانو د وينو د تويولو لپاره هم د خداى كور ته روان وو تر څو د خداى ج كور د هغه د بنده ګانو په وينو لړند كړي.

چرته بل انسان د نورو انسانانو د خوښيو د لمنځه وړلو دپاره پلان جوړوئ او يو بل انسان بيا لګياوو تر څو څه ډؤل د يو انسان د اولادونو روزي خپلو اولادونو ته حواله كړي.

ورته ووايااست دا هر څه موږ نه كول دا د آدم ع اولادې كول او د آدم ع د اولادونو سره يې كول.

تاسو ولاړ سئ تاسو به زموږ په شيطاني كړنو د شرم احساس وكړئ او مشر به مو ورتې چي تاسو څه وكړه اې د ابليس زامنو تاسو ولاړ سئ أؤ أرام وكئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

اې د انسانيت خدايه پر موږ رحم وکه!

د انساني هيولا په داخل کي انساني عاطفه واچوه!

ژوند ته د ژوند رنګ ورکه او د مرګه مخکي مو مه وژنه!

اې د ښکلا خالقه د انسان د جوړ سوې وجود په هره برخه کي مينه د ويني په څير و بيوه او په رګونو کي د ويني په څېر دميني ضرورت ايجاد که!

اې رحمان رحيمه مهرباني دي پر موږ د رزق غوندي ؤلؤرؤه او د خپل دې صفت څخه دې زموږ شاوخوا ما حؤل پېمانه که!

موږ ته ژوند راکه موږ ته مينه راکه!

ستا د ميني د خزانو څخه د ميني لاهوتي باران وکه, ارواح مقدس که او د شيطاني اراواوو د منځه مو وباسه.

اې مالکه زموږ پر روح د عواطفو اغېز زيات که او احساسات مو را کابو که!

??? نه پوهېږم نن مي ؤلي روح زورېږي کوم کمی پکښي تر سترګو کېږي ته يې پوره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیګا شپه یې د یو مست جانان په غیږ کې
ځان یې هیر وو او خــــبر د توبې نه وو

ما وو نیاز چې بیخي زیات سره نژدې وو
نو پیدا به وخت اکثر د توبې نــــــــه وو

تیره شپه یې بېله یاره تیره کــــــړې
شیخه پریده نن سحر د توبـــې نه وو

د ګنـــا موسم وو لمر تور سوی نه وو
او تړلی بادار ور د تــــــــوبې نه وو

دا چې نن هم په یو یاد کې ویده کیږي
پر شاهد نو څه اثر د تــــــــوبې نه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوېدلی یم له شرنګ او شوره هغه شانتي نه یم
زنګو وهلی بند ځنځیر د بندو دروازو یم

د ژوند قمار خانه کې مې د ژوند سامان بایللی
روان یمه و کورته شاته په کتو یم

دی مه وژنئ ترې پاته به یو ښکولې بې اسري شي
ما خپل د وینو پور ورته بخښلی بې پښتو یم

د سپینو اننګو په سپین حرم کې توره زخه
ددې کعبې طواف ته در روان یم په درتلو یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له ښکلا نه تاثير څه رنګه وي
ستا په کتو مې تجربه کولــــــــه

زه مې د ښځې اوښکو بند کړمه چې
د څه ګنا مې اراده کولـــــــــــــــه

لمر وو وه مځکې ته را کښته سولو
يو چا په څه غرور سجده کولــــــه

ژوند په څه خوند په موسيقۍ روان وو
ما يې د تللو تماشه کولـــــــــــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې مور بچی یې قتل کړلو
د بلې مور غیږ کې دمه کـــوله

د یو تللي سړي یاد تازه کومه
یو نامه په سر د شونډو یادومه

اوس یې هم نیاز همیش راسره مل وي
اوس لا هم ورپسي غلی غلی مرمه

د راتګ سره دي دا خبره هم وي
راته وایې به چې اوس در څخه ځمه

څه جمال دي وو چې سم درپسي مړ وم
څه جلال دي وو ستا مخکي لړزیدمه

دا شاهد خو د نیاز نیاز تبا کړ
ستا نامې سره به زه هم یادیدمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به ورته کوز سم که بیا هم سو را تر غاړي گـل
شونډي شونډي شونډي اوف اوف دواړي دواړي دواړي گل

پښو ته يې د سپينو اننگو سوخي را کوزه ســوه
کله چې د سپينو قدمو په سر ولاړ يې گـــــــل

ما ورتــــــه د خپلو اوښکو اوبه ورکړلې
سو مې لاس کې بيا هم ولي ولي پاڼي پاڼي گل

اوس د طبيت د ظلم دا اندازه و گـــــــــورئ
لمر ســــــره شبنم ځي او تر شا ورپسي ژاړي گل

هغه چې راتگ يې هواگاني عنبريني کــــــړي
گل لره ولاړ دئ او د گل خوشبويي غواړي گل

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت د متضادو يو ځای والی
محبــــت د فرشتو د نور وزرې

د خالق در کې به څه کمی رانه سي
ژوند دي داسي نه وي لړ شاني دي سم سي
د ځراغ رڼا به خامخا کړي تته
دا لوګی دي د امکان تر حده کم سي

-

د وخت ملا دي څوک خبرکاندي په دې خبره
منصور موجود دئ د حالاتو ځنځيرونه نسته

پاچا لګيا دئ د پولادو دروازې جوړوي
په دې خبر نه دئ د ښار يې ديوالونه نسته
يو څوک مې ده وه سترګو ته ولاړه لکه سوله
خو هيڅکله يې را هم نه کړه غاړه لکه سوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه دي جاسوسان وه شر ته مه پريږده شيطاني
د زړه خبر په سترګو سترګو ژباړه لکه سوله

د کلي خلګ شر خوښوي جنګ خوښوي ځګه
له دوی څخه په تيښته يږ موږ دواړه لکه سوله

هغه هم وخت وو ستا نامه په بسم الله يادېده
هغه هم وخت وو درپسې چې اوښتې سترګې

يوه نامه يې ورته څو څو ځلي واخستله
پيغلي د پلار خواته ور واړولي مړې سترګې

مينه په هغه مانا نه ده چې ته فکر کوې
يعقوب په زوی پسي بايللي ولي دوې سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکولې پاته ته وای لکه اوس چې یې
بیا به مې هم زړه وای لکه اوس چې یې

ماته چې دا ستا ضرورت پیښ نه وای
نیازه ته به څه وای لکه اوس چې یې

دا خوب حقیقت وای پاته وای داسې
غېږ کې مې اوده وای لکه اوس چې یې

زه به پکښې خوښ ته به اسانه وای
ژونده داسې نه وای لکه اوس چې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد يواځي توب او تنهايي الله
نيازه !نور به څه راباندي اړوې

نن مي قسم کړی دئ چې ښکل دي کړم
دا قسم به نه راباڼـــــــــــدي اړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مرمه په دوږخ نه جنتونو کې اوسیږم
وه ژوند ته اراده نسته له مرګه څه ډاریږم

غرور مې راته پښو کې پښتنې زولنې ایښې
احساسه داسې مه وایه چې نه پسې زوریږم

د ژوند دا حقیقت موهم په ځان باندې منلی
روان رانه یاران دي دادئ یو یو پاتې کیږم

اوس ګرانه ګزاره سوه اوس نو داهم یقیني ده
یا غاړه درنه غواړم یادې پښو ته درکوزیږم

ستا درد زما بیواکه اندامونه داسې نه ده
راڼګ سوه یو په بل باندې اوس زه هم رانړیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتني د انسان دي او د میني خواهشات دي
دا بعضي بعضي ښکولي لویه خدایه آدم ذات دي ؟

ته راسه ستا کمی دئ د ایاز سکنی وروره
پشاني د محمود درپسي ډیر ډیر زړونه مات دي

شندلي په مستئ کې لمر امیل نه د سپوږمۍ دي
دا ستوري خو غمي د محبت د خربات دي

دا ځکه دي په توره شپه کوم خولې غوښتنه
ولاړي په مرئ کې دي اوبه آب حیات دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې زړه کې سور پاته ! نه نه ته مې ساز نه يې
اوس دي زه محمود نه يم ! اوس مې ته اياز نه يې

اې ختمه پرتا نه سوه ! اې اوس مې لا زړه مست دئ
اې نه مې د ميني پاى ! اې ته مې اغاز نه يې

ځه ورځه ورځه ورځه ! زه که دي لايق نه وم
اوس نو ته بدرنګه يې ! اوس لايق د ناز نه يې

اوښکي اوښکې تم نه سوې ! راغلې حال دي ووايه
ځه نو راڅرګند که ځان ! ځه اوس خونو راز نه يې

اوس ځه بې سلامه ځه ! اوس درپسي نه مرمه
اوس دي معتصم نه يم ! اوس مې ته نياز نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د محبت څخه چاپيري بلاگاني دي
لا د محبت فيصلې سختي دي او گراني دي

درد د محبت زړه کې زغمل زغمل ثواب لري
أوښکي رياکاري دي پر مخ باندي رواني دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعرونو کې خیالونه په لفظونو کې خیالونه
د حسن په معیار کې په رنگونو کې خیالونه

ژوند څه دئ ژوند همدا دئ دغه دوه ټکي او بس
په خیال کې توهم دئ او په زړونو کې خیالونه

دا حسن پرستي را څخه واخلې ما اذاد کړې
را ټول مې که خالقه کتابونو کې خـــــیالـــــــــونه

د اوښکو بدرگه کې دوعاگاني ورسره
روان دئ ! زلمی ځي ورسره خور تر دروازې

زما مخکې مور نه ژاړي خو ورسته زرور ژاړي
چې وځم په سفر باندې د کور تر دروازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره يې زليله کړې ! ځومره يې ميرات کړې
نه يې پرشته کړلې ! نه يې آدم زات کړې

دا د دوږخونو سپي ! دلته هم سته هلته هم
دا ميخانه ورانه کړې ! جوړ ورنه جمات کړې

نيازه ته به پره نسې ! نيازه نياز به پاته سې
زړه به مې راجوړ نه کې ! زړه به مې را مات کړې

راسئ دې دوعا لره ! ووايو آمېن گرده
حسن خدايه کم مه کړې ! حسن خدايه زيات کړې

نفسه که واکمن سولې ! مات که دي ضمير کړلو
ته به سې خالق د خداى ! خداى به سمنات کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ کې اخلئ؛ ارزان مې زړه دئ
سترګي مې مځکه؛ اسمان مې زړه دئ

ته انځور سوی؛ خيال کې غلط يې
ښکولی خو نه يې؛ ارمان مې زړه دئ

نيازبينه راسه ؛ نياز دي ډير سوی
جانان مې نياز دئ؛ جانان مې زړه دئ

وه عزرايله؛ هلـــــته مه ځه
مور مې ژوندون دئ؛ پلار جان مې زړه دئ

ستا د تګ ورسته؛ داسي احساس دئ
پښې مې ولاړي؛ روان مې زړه دئ

په شاعرۍ کې ؛ دغه دوه خلګ
درويش مې ځان دئ؛ کاروان مې زړه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا خالقه یا مالکه

زما هوس راته قابو که

زما هوس خد سره سوی

زما زات زما له لاسه

راوتلی راوتلی

د یو چا وه خواته تللی

نابللی نابللی

زه له انسه پیمانه یم

نه د ځان نه ده هغه یم

زه د هر انسان تابې یم

د هر چا سپی د کوڅې یم

ولاړ ستا په دروازې یم

زه په رنګ د تهمت رنګ رنګ

د یو چا د پانزیب شرنګ شرنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترنګه ترنګه ترنګا ترنګ ترنګ

آهها آهها آهها آهها

لالالا لالالا

سر مي پروت د ډمي پښو کې

له هوس هوس هوسه

ګنهګار ګنهګار زه زه

تر خپل وسه وسه وسه

د ګناه له تندي تندي

يه اوبه اوبه نفسه

مشرفه د مخلوقه

مقدسه مقدسه مقدسه

يه له خپل هوسه تنګه

شرنګا شرنګا شرنګا شرنګه

ترنګا ترنګا ترنګا ترنګه

آهها آهها آهها آهها

لالالا لالالا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه د هري بدئ پلاره

یا انسان انسان انسانه

زه خو تنگ یمه له ځانه

ته لا اوس قربان قربان یې

یا فرید احمد قربانهFarid Qurban

زه د خپل هوس بنده یم

عبادت کوم له ځانه

ای په ډیرو رنگو رنگه

شرنگا شرنگا شرنگا شرنگه

آهها آهها

لاللالاللا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څو شیبي له ما سره جانانه تم کیدلای
روانه زمانه داسي روانه تم کیـــــــدلای

زمـــــا غورور له ما څخه زما نیاز اخستئ
بې نېازه خو چې ته هم بې احسانه تم کیدلای

اې ما به ورنه هم څو غړفه کړي وای قربان جار
اخ کاشکي له نشي سره ایمانه تـــم کـــیدلای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دژوند کولو هر ډول قانون له مانه کوز دئ
احسان دی په ما نه کوی ژوندون له ما نه کوز دئ

ددې زمانې خلک دې له مانه مینه زده کی
محمود څخه لږ پاس یم او مجنون له مانه کوز دئ

په ما باندی دی دومره احسان سر سترګی منمه
چې دومره لیونی سوم چې جنون له مانه کوز دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها ښکولی سړی د چا له زاته دئ
دا حسن خو خدايه ستا له زاته دئ

چا ويل آدم هم دومــره ښکولی وو
چا وې د هـــــــــــــــــوا انا د زاته دئ

نه په جنتو کې دومره حســــــن سته
نه خو د همدي دنيا ده زاته دئ

تاتـــــــــــــــــه مخامخ قســـم په يو الله
ستا مخکې هوس جلا له زاته دئ

خنگه درد چې ته راکوې وه ښکوليه
داسي درد د يو الله له زاته دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په څه نیمګړی یم
بیله زړه نیمګړی یم

ستا له نوره جوړ یمه
بیا هم زه نیمګړی یم

بیله تا نه هیڅ نه یم
څومره ښه نیمګړی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه راوتی یم له ځانه
ستا په لټه پسي وتی

ځان مې ورک کړ ته هم نه وي
ته نو چیرته ته نو څه وي ؟

ته روان زه در پسي وم
آن تر دې حده زه ولاړم

چې کوم ځای کې چې نه ته وې
نه وجود وو هلته موجود وو

نه عدم وو پاتې سوی
زه وم خاوري ته اوبه وي

ته وي چیرته ته نو څه وې
د آدم نه له هوا نه

د یوسف او زلیخا نه
د مجنون او د لیلا نه

زه وم سو قدمه وړاندي
آن د ژوند د ابتدا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د عشق طلب کړی

ما تر اوښه پیدا نه کړې

زه نو ښه وم ته نو ښه وې

ته وې چیرته ته نو ښه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه کافر وم خو اوس نه یم

ستا د سترګو له تحسینه

اې له ګلو نه نازکه

اې له هر چانه حسینه

ما په یبلو پښو له ځانه

مزل وکړو مزل وکړو

زه وه تاته در نژدې سوم

دومره زیات له حده تیر سوم

آن له ځانه سوم پنا نا

نانانا

- نانانا

- نانانا

ما حدود ټوله پریښي

زه له هر حده اوښتئ

هر خواهش مې تر پښو لاندې

ستا وه پښو ته غورزولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مې هره لحظه غورزي

ستا د نوم د اوريدانا

نانانا

ـ نانانا

ـ نانانا

منوره ستا له زاته

زما زات ته رڼا راسي

ستا په حسن کې مې عقل

د خودئ له پولو اوړي

زما روح کې زندگي يې

زما عقل کې خودي يې

يه له هر څه نه سيوانا

نانانا

ـ نانانا

ــ نانانا

.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه انسان شهوت پرست يم

ته د حسن ابتدا يې

ته دښکولو ښکولو ښکولو

سرچينه يې د ښکلا يې

زه په څه باندي تمام يم

ورانيدونکی يم گمنام يم

زه له ډېرو مرکب يم

ته بسيط يې ته تنها يې

ته تصوير د مصور يې

ته د هر زهن نه آخوا

ته له هر څه څخه پورته

ته در هر عقل سيوا يې

زه په خپله لار روان يم

دي کې هم خبره ستا ده

زه که ښه کوم که بد کړم

که ثواب کې مې وي گوتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

گنا هم له تا پیدا ده

زه ضرور په تا مین یم

دا خو څه موهمه نه ده

ځکه ته خو ته يې ته يې

ته حسين يې ته ښايسته يې

ته زما د شاعرۍ نه

ها مهينه زمزمه يې

د ګلاب په پاڼو پاڼو

د شبنم نرمه خوله يې

دا چې ته په ما مين يې

دغه ټکی ډير موهم دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوالگرې جینۍ دا خبره سختـــــه وکړه
شهید ورور مې همدا رنگـــــــه زلمی وو لـــکه ته

هغه قام کې أمکان سته لا هم اوس د ژوند کولو
په کوم قوم کې چې پاته یو سړی وو لـــــــکه ته

زه یې ساتمه زما غریب أولـــــــــس دئ
لا تر اوسه مې په ستوني کې نفـس دئ

وایه پاکې دي چې لمنځ ورباندي وکـــــم
ما د اوښکو په اوبو کـــــــړی اودس دئ

مبارک دئ ما پرې زر سجـــــــــدې کړي
زما هیواد وه ماته بیت المــــــقدس دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضمیر مې د ښـــــــــکلا په زنځیرونو کې تړلی
احساس مې د شیطان په هوسونو کې تمام سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون څه دئ؟

ژوند هدف دئ

ژوند مقصد حاصلول دي

ژوند مطلب ته رسيدل دي

ژوند د خپلو خواهشاتو

خپلې موټې ته راوړل دي

ژوند د وخت وخت تيرول دي

ژوند له وخته تجربې دي

ژوند کې ډيري فلسفې دي

ژوند د بل شاته کول دي

ژوند د ځان مخته کول دي

ژوند يو څه غوښتل له خدايه

له مسيح او له بگوانه

له جماته او له ممبره

پاپ له خپلې کليسا نه

دا هر څه کې مطلب نغښتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که وې آن د خدای رضا نه

ژوند د ژوند لپاره څه دي

دي کې هم رازونه شته دي

پاپ جنت وه ځانته غواړي

هندو نوی ژوند دونیا کې

مسلمان دوږخ نه څغلي

دغه ټول دي مطلبونه

ژوند اوس څه دئ؟

ژوند هدف دئ

د شپې په نهو بجو

وم خوبولی غوندي

تا د سریال نړۍ کې

په نازا سترګي خوږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په تا سترګي خوږې

ستا له خپل سر نه کړۍ

دواړه لاسونه وه تاو

په وریښمني ویښتانو

کې دي وې ګوتي بندي

زما وږي دواړي سترګي

ستا په طرف کږي وي

سترګي خو اوښتلي

د کوټي هر طرف ته

خو زړه دانه غوښتله

زړه ستا تصویر جوړوو

چي زړه کې تل پاته سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تانه ورسته به مې ډير خلګ وه زړه ته راسي
له تا سره به هم زه ډير يواځيتوب کې يمه

که په جنت کې زه او حوري سره څنګ په څنګ يو
خو بيله تا به د دنيا په ليونتوب کې يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځوانۍ موسم کې دا غلطي کیــــــــږي
ښه پخه منه د هر سړي خوښیــــــــــږي

د انګورو دانې پلار له جنت و یوســـــــت
د بابا میراث وه زوی ته پاته کیـــــــــږي

اې په دې خاطر مې ډیر زیات درکتـــــــلي
چې د خدای حســـــن په تا کې معلومیږي

خور به ووې لالا ستـــــــــا بلا دې واخلم
ما چې کومه ورز ویل ســــــر مې خوږیږي

ستا ځواني به هم یو وخت سې بې موسمه
خو خزان هم کله ښه پـــــه چا لګیــــــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان کې معدوم یمه خو تاکې موجـــــــــود هم یمه
ښکولي مې ټوله خوبښ دي یو څه محـــدود هم یمه

ستا سور او سپین مخ ګلاب ستا تکي توري سترګي
ته که ایاز یې منم خو زه محمـــــــــود هم یمـــه

ما ګوره قتل نه کئ د ځان قاتل بخښنمـــــــــــــه
زه د ځان صرف نه یم د مور وجود هم یمـــــــه

شاهد صادق زړه لري دغه یو ښکولی یې خـــــوبښ
زړه کې صادق هم یمه زړه کې مردود هم یمـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه څه وکړم هر ښکولی مې خوښیــــږي
د هرچا تصویر مې سترګــــــو کې پاتېږي

ستا د تن هوا زما د وجود ســــــــــاه ده
ستا دسپین وجود نه عطر راخڅیـــــــــږي

زما په ټوله نړۍ بد اوسیــــــــــږي تور رنګ
ستا په تن کې مې بیا تور کالي خوښیـــــــږي

ستا وجود کې مي خپل ځان غــیر موجود کړ
ستا په سترګو کې مې ستــــــرګي در ډوبیږي

ټلویزیون تـــــه پــــه کتـــــو دي کړې خرابــې
لیونیـــــــــــــه سار دي بیا سترګې خوږیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د ژوند ناکامه سوال یم ته د هغه ســوال جواب یې
زه د هیچا محبوب نه یم ته د هر چا انتـــــــخاب یې

زه د ژوند شلیدلې پاڼې داسي پاڼې پـــــــــــــروت یم
ته د میني ساتل سوی ته پوره پوره کتـــــــــــاب یې

زه ددې دنیا ازغی یم د هرچا سترګو کې بـــــــــــد یم
ته خوشبویه عنبرین یې د دریم موســـــــــم ګلاب یې

زه منسوخه یم نیم ګړی زه د هیچـــــــا ســــــره نه یم
ته د هر چا په کتاب کې ته خو ځانته ځانتــــه باب یې

زه ټوټې ټوټې منګی یم د ژوندون د خوړ پـــــــــر غاړه
ته یې جام د ساقي لاس کې ته په خپله هم شراب یې

زه د میني په دنیـــــا کې نه زاهد سوم نه ساقي سوم
ته د میني په دنیا کې هم ګنــــــاه یې هم ثـــواب یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاوکړي پر فلنګ چا بیا مزې پر ځـــــــنګانه
عجیبه مزه دار وي خوب د شـــپې پر ځنګانه

خوب نه راځي جانانه بیخي بد یم عادت سوی
تر اوســـه بــــــیدولمـــه ادې پر ځنـــګانه

تا یو وخت زما تصویر سیځلی نه وو
تا یو وخت راته ویلـــــې الـــوداع وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمـــر مخي وه راتگ ته انتظـــار کي
تاريکه ده گوره مـــــړ د کور څراغ دئ

تسلط دي پر ما دومره دي زيات سوی
په قابو کې مي نه زړه او نه دماغ دئ

گتمئ راکړي وايي آ زمايي دربانـــدي
په يارئ باندي مات کړی مو چناغ دئ

صبر وکه چې ميوه ترې ټولــــــــومه
رسيدلی دي اشنا د حســـــن باغ دئ

د شاهـــد په زړه به څنگه زخـــــم نـه وي
چي په زنه دي پاس دومره ښکولی داغ دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه مینه کي دي یاره څه مزه ده
ستا وینا چي یاره دومره ښایسته ده

خدای ج لپاره ورته ووایاست جنګ بس کې
ډکه سوي مو دکلي هدیره ده

جنګ به ولي څي او سوله څنګه راسي
په همدي جنګ کي د خان صایب پایده ده

ها ماشوم ضرور له لوږي څه مړ کیږي
پلار یي نن شهید سو مور یي مخکي مړه ده

مور مي چغي کړي یو څوک یي راخبر کې
زوی مي وتی دی په کلي کي جګړه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چي نن يي جنازي ته ټول ژاړي
د همدي غريب سبا ورز کي کي کوژده ده

زه چي هر څه وايم هيڅ ورپکښي نه وي
ستا د ژوند هره خبره فلسفه ده

ماوي دي شاهد نه ټوله وار خطا کي
ګوره مه کوه رشتيا زما روژه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میني او الفت شعار مو نه د ئېرې لیدلی
په کرکه مو لړلي ؤه د ښار ټول دېوالونه

زرگونه ښکلي تېر سول چا ور وه هم نه کتله
لاسونو کې مو پاتې سوله زړونه او گلونه

موږ چیغې نارې ووهلې خپل حق مو ادا کئ
راوېښ ورباندې نه سوه بې ضمیره وجدانونه

د خدای د کور د منځه بې نوا انسانان ولاړه
اوږده یې کړه بتانو ډبرینو ته لاسونه

موږ زړه په څه مغروره خدای ناترسه باندې داو کئ
په موږ به هم تړلې وه بې شماره خلگو زړونه

بس یو ځلې کتل دې ؤه اؤ یؤ ځلې مسکا
زموږ بس همدا هیله وه هم دومره امیدونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ سل یاران پر سلو لارو ولاړه
یک تنها ناست د میراتو هیلو سر ته

سترګي مه اړوه جار چي په شر واوړو
افغانان یو بهانه غواړو وه شر ته

زموږ پر هیلو څه د ناهیلۍ ګردونه پنډ دي
زموږ په امیدونو د مرګي وبا د ګډه

زما هره بریا کي د ښایستو د سوالو اوښکي
زما په زندګۍ د مور او پلار دعا د ګډه

له ډاره د ښایستو سترګو ته هم شکمن ورګورو
په ښار کي مو د کرکي نفرتو بلا د ګډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا هغسي دنيا ته ځان ثابت کړ لکه وې چي
په تا پسي زرگونه قافلې د انسانانو

ته نور سه ته رڼا سه ته څراغ سه ته مشعل سه
پرتې دي مخ کي تکي توري شپې د انسانانو

په کومه قافله کي چي تورتم رڼا يوه وي
هلته هيلي حتما ماتيدې د انسانانو

موږ په عشق کي ليوني سو ته په دار سوې
څومره سخت قانون دي کښېښۀ ځمنصوره

ما مخ واړو ځاو ټول نظر مي ټول کـړ
افغاني بانړه دي ټيټ نه سول مغروره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیواد له بربادیه
خلاص نه یار ته سو نه رب ته

موږ به سترګو ته قلف کښېږدو
جوني پرېږدئ و مکتب ته

د عشق لاره کي بې لاري
تابع نه یو و ادب ته

داخل ستا د مخ په دین سو
ستا د سترګو و مذهب ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ بدنام د زمانې
د حسينو په کتو

نه ته ښه سوې نه مي زړه
نه عشق وسو نه پښتو

نه تسبيح سولې نه ساز
نه د خداى نه د ښايستو

چي دي حسن زما د عشق غوندي مظلوم سي
نو احساس به مي هغه وخت در معلوم سي

آتشي حسنه ته راسه او بيا گوره
دا وجود به درته ويلي لکه موم سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي په دیوال باندي به ولیکـــــــــمه امن

او ستا په شیدویې اننگو تکه سپینه سوله

.

.

.

.

.

د کلي په دېوال لیکلی امن څوک وران نه کړي

او ستا د شیدویې اننگو سوله دي شي سوله

نه ډک سو د ملنگ کچکول د خدای ج د خزانو څه

نه زیاته دا دنیا سوه له قارون او له نمروده

ژوندونه څنگه تنگ دي گلابي قالب کي سولې

نو روحه څنگه ولاړلې له دې نازک وجوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژېړ کميسي جينۍ ولي راته خاندې

ژوند مي ستا د کميسه په شانتي نه دی

چي رنگونه يې ځلا کوي پړکيږي

نه يې منځ کي د خالونو رڼاگاني

نه يې پټې آيني منځ کي ځليږي

ژېړ کميسي جينۍ پورته دي ټيکری

لکه ژوند داسي وه غاړي ته در لويږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو ته وبايللې ښه نو ته پرې غور وکه
ما سودا بايله او تا خپل خرېدار و بايللی

د وطن هره منظره له ساندو ساندو ډکه
سحر په وير راځي ماښام يې خمار و بايللی

زموږ د زړونو د هوس دروازې بندي سولې
زموږ خيالونو د خوښۍ انتظار و بايللی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني وخت ژوند سړی اړ کي چي ځان پريږدي
ځيني وخت به دي د نه وجود ارمان وي

ما دسوال لاس هر سړي ته اوږد کړ بيا هم
راته را نه کړ هيچا هم په اخلاص لاس

ځيني پيښي بيخي هيڅ له خياله نه ځي
بعضي وخت سړی له ځانه په ضرور يي

ضرورت بيخي د نه سړي اولاد دئ
د هرچا در ټکولو ته دي اړ کـــــــي

احتياجه ټول وطن کي بل څوک نه وو
ضرورته تا زمـــــــا گريوان پيدا کړ

بدرنگ ژوند او تنگ دستي او بلها زور
زما د اوس وخت لومړني انډيوالان دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا په ځان پسې د ځان به څه در څخه غواړو
دوعا به مو د مينې، د لالي يا د هيواد وي

ورځه مينې بلا څړيکو مې زړه راته نيولی
ورځه مينې له تا پرته په نورو دردو ښاد يو

زخمونه که دي نه وينو زګېروي که دي خاموش دي
وطنه ستا په څېر يو موږ به څيري؟ بې تا ښاد يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که عشق دئ که وطن دئ که مو هیلې ارمانونه
ژوندون د اخیري ارزښت په څېر لیلامو و

موږ نه خرسوو عشق, ملگرتیا, انسانیت
له هر څه نه ړومبی ځانونه ډېر لیلامو و

څه ماتي حوصلې دي څه ناهیلي غوندي زړونه
هېواد دئ که لالی دئ په یوه مي زړه ټول نه دئ

د لویو هیلو سرته رسېدلو اومید خلاص دئ
چي زړه مو ترې راټول کې دا هم زموږ دپاره ښه دئ

راکړی درد مو مه زیاتوه خیر کې اخلې نه
ناراضه به سې ټوله د زړه زور اوبه اوبه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښارونو کي چوپتيا ده پاتحه پکښي شروع
رواني ويني څاڅي له مذهبه له مکتبه

کابل به مسلمان او کله هم د چا سيال نه کي
چي څوک ورته راپاڅي له مذهبه له مکتبه

نه يې خواخوږۍ سته او نه يې د خفګان سرې
د کابل ويني او زما اوښکي ارزانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د زړه د دربدو څخه بېرېږم

ساه مي بنده ده او نه يې سم ايستلای
خدای سته څه راته پېښنږ سوې يا پېښېږي
زړه کي زر رنګه خبري راولاړي
له دنيا څخه مي ولي کرکه کېږي

زه په ځان کي په عذاب يمه زورېږم
زه د زړه د دربدلو څه بېرېږم

خدای سته څه ګيلې ولي يې کومه
هره هيله ولي بيا در يادومه
خدايه هره شړل سوې دوا مي ولي
ستا تر دره وړمه بيرته يې راوړمه

خدايه زه مي په وجود کي نه ځايېږم
زه د زړه د دربدلو څه بېرېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مو يو دئ پکښي ډېري هيلي پاتي
په يو قبر کي بلا مړي پراته دي

يو ښکلی خو سلام د مسنجر د لاري وکړئ
زاری کومه خواست کوم آخير مسلماني ده

هيله کوم پري موږدئ چي خپل ځانونه هېر کو
ماتي حوصلې دي زړونه ټول د وينو ډک دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دئ جنګ مردګو ټوله فاجعه بده يې داس
د ښکلو د ځهرو څه يې خندا لوټلې ده

زموږ مردار خواره دي لا تر اوسه په اخته
جګړه مرداره کله کوم وخت چا ګټلې ده

د حورو اوازي دي او پر دغو اوازو
څو کاله د وطن زلمکو سا بايللې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مرګ مو غوښتۍ ستا به پېرزوينه پر موږ نه وه
چي ژوند مو غوښتۍ هيڅ دليل يې نه پيدا کېدۍ

ما خپله خپل د مړو هيلو پاتا و ځان ته ورکړه
ما خپله خپل مړ سوی وجود خپل پر وږو وړۍ

کوم درد و چي علاج يې ستا ليده نه وه ګبينه
کوم سوز و چي اواز يې تاته نه دررسېدۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي موږ ورته لېږلي یا مو کړي دي پر ښکلو
زرگونه سلامونه بې جوابه پاته دي

نو ستا له رنگه وروسته بې خبرو وم خو اوس بیا
د زړه غوښتني سر پر سر بې تابه پاته دي

موږ څه خپلي غوښتني ستا دپاره کړلې خاوري
نو ته خو هم یو څوک راکه چي غم مي لږ راسپک کي

حساب به ورکوي د پښتنو ملک دئ اوس خیر دئ
تسبو ته دي شیخ جوړ د مات رباب د تار زمبک کي

ژوند ته مي په یو ځل دریدلو کړله خوله ستړې
ښکلي هم د لاري منځ کي چاته دریدلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

موړ لکه د ګل غونډي هر موسم کي بېل رنګ یو
شیخ سره تسبېح وایو ډم سره ګډا کوو

خوشحالۍ لره وړې بهانې غواړو
و غرو ته د دردونو مو تکیه ده لګولې

هر څه رانه په داسي بیه مه اخله خاونده
چي بیي یې کمزوري انسانیت ادا کولې

تا ونه خندل ناهیلی سومه پاته
تا مي خدای ته کړې دوا کړه مسترده

ته بیخې تر اندازې زیات ښایسته وې
زه هم مینه کي وتلی وم له حده

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وجود د تنهایۍ وه سر ته ناست وو
یو وجود وو چې دنیا ور سره تلله

بندګان وو موږ غوښتني ستا پره نه کړې
ته خو خدای وې تا دعا را ردوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ماښام وو چي موږ نه درته ژړله
کوم سهار وو چي غوښتني تکرار نه وې

څومره تويي سوې خو نه سولې قبولي
بل علت وو؟ که مو ويني د کار نه وې؟

د ژوندون په هره بېله ثانيه کي
زموږ مقتولي هيلي بلکل د شمار نه وې

سخت وې نه پوهېږم ولي مي کولې
زړه ارام او مرگ ته ولي تيار نه وې؟

ښه صحيح ده پخوا هر رقم چي وې خو
زه قسم خورمه چي دوغونه خوار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان دي ټولولئ سې؟
یه ټوټه ټوټه جامه

لږ همت د تلو راکه
پښې دي ښکلوم گامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند تېر سو په ارمان يې د ليدلو د کتو
ما قبر ته ور تا کـئ د حسينو په لاسو

زما وينه هديه بوله په شان د اسماعيل
ما سر نذر منلی قرباني د پښتنو

وګړي يې مړه سوې دي يا ساه وي يې زندۍ
سکوت دئ هديرې هم دي په مثل د ښارو

يو قبر کي مو ښخي کړې لکونه پيغلي هيلي
په يو تکبير مو وکړې جنازې د ارمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سوله غوښتې وه له خدايه څه په لوړه بيه
شر خوښونکي دي د جنګ پر قيمت غور وکي

نه د خپل ځان سو نه د ژوند او نه د بلي ميني
نور دي نو زړه د غنمرنګ پر قيمت غور وکي

له خوبه د نازک لالي قربان چي مزاحم دئ
د سترګو د کونجونو د سورخيو تاب يې نسته

سلام مي ورلېږلی دئ خو وخت باندي وتلی
څويم ځل دئ چي ګورم ميسنجر جواب يې نسته

نو خدايه زه به کومه يوه مخ ته در ته کښېږدم
په زړه کي هيلي دونه دي چي هيڅ حساب يې نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ موده کېږي يم داسي زه شکمن سم فکر من سم
چي دعا ده که ښرا ده چا چي ژوند راته غوښتل ئ

لا دي تل کي گېله گرځي لا دي هيله سته چي راسي
زه حيران يمه چي زړه لا لالی نه دئ پېژندل ئ

که خدای دوه انتخابونه ماته دې دنيا کي راکي
يو مي ته ور څخه غوښتې او وطن مي يادول ئ

هر ساعت کي شندل کېږم ما خپل ځان پر تا سپارل ئ
ما که هر څومره کوای سوه ځان مي نه راټولول ئ

ټوله شپه له درده وېښ وم د جانان وو د وطن غم
ملا جانه لږ کرار سه اوس دستي سوم خوبول ئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد ښاد ته :

أستاده د ماښام په تاريکيو کي ورکېږم
استاده د ابشار په څېر ګړنګ ته ور بهېږم
استاده د يوه آفت نه بل ته پنا وړمه
استاده د بلا نه د دېو غېږه کي پوټېږم

استاده عذابونه هر ساعت تجربه کېږي
استاده قيامتونه دي چي هره ورځ تېرېږي
استاده نه مي ذهن نه مي سد ورته رسېږي
أستاده لاري ټولي نا مالوم لور ته غزېږي

استاده هر نيم ګړی ارمان سترګو ته ولاړ دئ
استاده يو ناکامه داستان سترګو ته ولاړ دئ
استاده د انسان پر شرافت مي شک پيدا سي
استاده يو بې وسه انسان سترګو ته ولاړ دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده له عفته څه يې ويني دي پاشناکي
استاده د وطن مور اوښکي څوک کي ورته پاکي ؟
استاده د رنګونو د جهان رنګ سور بخن دئ
استاده درد دئ غم دئ او څه څړيکي دي بې باکي

استاده هره هيله دلته زر ځلي مړه سوې
استاده جنازي د ارمانونو پر وړو وړو
استاده دا تابوت د دې ناچيزه دعا ګانو
استاده دا مردودي به د ځان سره تر څو وړو

استاده ژوند د کومو کومو ټکو ترجمه ده؟
استاده زندګي دغه بې خونده تجربه ده؟
استاده تقدس د خدای ته دوه لاسي سلام دئ
استاده مور که وايو او کنه زړو کي ګيله ده

استاده ځان او نورو ته به څومره دروغ وايو
استاده په کاذبو وعدو ژوند اومينه پايو
استاده نظرانه د بدبختی څه ور ادا کو
دا سر که يې په کار وي سر ننه ورځې دا يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده دنیا بس دغه د ترس او بیري فلم
استاده موږ به هیلو ته هیڅ نه پکښي رسیږو؟
استاده د دې فلم خاتمه بې خونده نه ده ؟
استاده آن خیالونو کي اخیر نا کامه کیږو

استاده درد تر کومي کچي ښکاري په کوم حد کي
استاده زړه دئ ستړی سو په چغو په بغارو
استاده کوم یو ږغ به مو تاثیر وکي احد کي
استاده زده مو نه دئ چل د بل رنګه کوکارو

دا څنګه نا ممکنه ناممکنه تقدیر غواړې
نو زړه په کومه هیله دي کرار کمه چي ژاړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بيا بيا راکتو څه دي زرګونه وار مننه
هغه سي پاته نه يم لکه څه رنګه چي ولاړې

جميله د دېوانو بسترې کي ور څه ټولي
خالقه وه کابل لره د قاف شاپېرۍ راوړې

دې ښار کي اورېدلو ته غوږونه پاته نه وه
دردونه د وطن به نو په کومه ژبه ژباړې

مکمل به سم زړګيه
بس دئ يو ځلي که راسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اړیکه نه پاتېږي
ضرورته که ادا سې

ستا به څه و سي حسینه
یو ساعت له که زما سې

هره لار کي دریدلی ګوندي ته ور باندي راسې
هر یو پل مي تعقیب کړی ګوندي تاته مي نیژدې کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتل قتل کړم او ولاړئ زه له درده څه تاوېږم
خون بها مي ور بخښلې خو چي سر می را څه پرې کي

زنکدن دئ ژبه ماته هيڅ مي خوله کي نه جوړېږي
لږ توفيق خاونده ورکه چي حرف پره يې د نامې کي

بس هر ښکلی چي ووينو درېږو مينېږو
د خدای د نعمتونو نا شکري کله کوو

د هر چا سره خوا کي د هغه په شاني اوسو
د ډم جانان په خوا کي ملايي کله کوو

د خدای ښکلی تخليق پټوئ مه مسلمانانو
پردې څه دي چي پټې تجلې کي د خالق

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه هر یوه کتونکي ته کوه مسکا لالیه
مخلوق کي به ژوندئ د عشق جذبې کي د خالق

ما چي زړه لیلام ته ورکئ
چا ږغ ونه کئ چي زما دئ

په خوله نه وایي خو بیا هم
ګیله من خدایه له تا دئ

زما امید خپل خدای ته دئ نو هر څوک چي یې وژني
جرات به یې لري چي هیلي مړې کي د خالق

--

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ځل چي میسج وکې، کېدای سي چي زه نه یم
دا ځلي ریشتیا وایم، د زړه یمه زړګیه

دې دنیا کې هر سړي جانان غمخوار پیدا کئ
څوک چي دي یواځې ولید، زه یمه زړګیه

تېره ورځ دي چټ پر نیمایي باندي پرېښې
څنګه به اوس ووایم، چي ښه یمه زړګیه

چي زایل يې د حسین حسن زوال کئ
ما د هر حسین په پښو کي ور حلال کئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وينه د وطن کاڼو ته ورکئ
پرې ښايسته يې د نازکي زني خال کئ

منگوټي ترې جوړ کئ گران افغانستان ته
د وجود خاوره مي ختمه د کلال کئ

د هډوکو څخه کار د نېزې واخلئ
او د پوسته څه مي جوړ د توري ډال کئ

قرباني مي کئ چي يو زه قرباني سم
نو کېداى سي چي راضي مو ذوالجلال کئ

نه مو د ظاهر نه د باطن کيسه صحيح ده
مات يو په وجود باندي د زړونو په رقم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښه یوه ختمه نه وي بله راپیدا سي
ژوند مو گرځېدلی د خوبونو په رقم

موږ که د شهید عشق و سر ته دعا وکړله
ته دي هم د حسن جنازه نوره در پورته که

پلاره! څنگه به ژوندی سمه درپاتي

زه د ژوند په واقعاتو کې راگیر یم

ځانغوښتنه کې د نورو وجود وژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په داسي موجوداتو کې راګير

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
په هوا کې لګيدلی د مرګ شور دی
هري خواته مې ژوندي مړي پراته دي
په انسان کې لا هغه فرعوني اور دی

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
هيولا مې په وجود کې تنګه شوې
هغه نشته چې وه چا لره ژوندی وم
د خيالو نړۍ مې ړنګه بنګه شوې

پلاره! څنګه به ژوندی شمه درپاتي
څوک مې نشته چاته حال نه شم ويلای
زه انسان يم اخيري حد ته راغلی
په وجود کې دومره درد نه شم زغملای

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې
ارمانونه مې یو بل پسې رالویږي
هیله کله هم د ژوند لپاره نه ده
زندګي به د خوبو لپاره کیږي

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې
تت څراغ یم بې لمبې یم بې رڼا یم
مصنوعي مسکا په شونډو ګرځومه
د وجود د هري برخي نه جلا یم

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتې
زه د خپل روح مړ وجود پر وږو وړمه
یوه ورځ به دغه بار له وږو کوز کړم
یوه ورځ به دغه پیتی هم ایږدمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
مخاطب مې د وينا لپاره نشته
د يارانو په دې ډک محفل کې بيا هم
کوم رازدار سړی زما لپاره نشته

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
زندګی ته بهانه کله جوړيږي
تير ايستل به د خپل ځان کوم تر کومه
دا وجود به مې ترڅو پوري پاتيږي

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي
لا ترڅو پوري به غوښې ځان خورمه
لا ترڅو پوري مې مړ وجود د ځان مې
په دې خپل ستومان ځان کې ګرځومه

پلاره! څنګه به ژوندی سمه درپاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل وجود کې په خپل ځان باندي راتنگ یم

څه په دې دنیا کې لار دبقا نسته

زه د ټول دنیا په بدو باندي رنگ یم

پلاره! څنگه به ژوندی سمه در پاتي

خطر پېښ دلته عزت ته گام په گام دی

د رشتیا وینا جرأت په چا کې نسته

هرسړی دلته غلام ابن الغلام دی

د هیلو هدیره وه; ما بې وسه ور کتل
د درد لاره اوږده وه; ما بې وسه ورکتل

لذت وو که خوښي وه; تا را نه کړه اجازه
مستي وه که نشه وه، ما بې وسه ورکتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ونه کړه له تانه; په سبب د گستاخۍ
په زړه کي مي گېله وه; ما بېړ وسه ورکتل

يو قبر کي مو ښخي کړې لکونه پېغلي هيلي
په يو تکبير مو وکړې جنازې د ارمانو

موړ څه وغواړو؟ خدايه موږ به کومه هيله دوا کو
په څه پسي چي زړه تړو بس مه يې رانه اخله

که هر څه راکوي نو ته يې خپله راته راکه
که هر څه رانه اخلي نو خو ته يې رانه اخله

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وجود زما دزندګۍ خاورين مزار نه وو
ژوند لکه مغروره ښکلی هیڅاته ایسار نه وو

زه چې چا غوښتمه ما د هغه پروا نه ساتل
ما چې څوک غوښتلی هغه ماته انتظار نه وو

مور نه وړو د مجلسه څخه زړونه سلامت
پیسې چې څوک بازار ته وړي سودا باندي کوي

-

د ښکلو له درباره په خالي لاسونو راغلو
اوس ته يې ته هم ښکلی يې چې څه به دي جواب وي

-

موږ د حسينو بې روخي ليدلې
سګرېټ وژونکي دي خو نه يې پرېږدو

-

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگی څه وو د خیالونو خاتمه وو
ژوندون څه وو خو د هیلو قتل گا وه

ستا د مخ په هیله پایېدو او اوس نو
نه ته هغه وې نه ستا د مخ رڼا وه

استاد: نورالله ښاد ته:

ژوند استاده د بودا مجسمه ده
په زرگونه انسانان ورته ټيټيږي
هر څوک غواړي چې نژدې ورلره ورشي
او د هیچا سره خوا کې نه اوسيږي
د هر چا نه يې قد څو چنده اوچت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیچا لاس یې ګریوان ته نه رسیږي

ژوند استاده یو نیم ګړی غوندي فلم
یو نیم وخت د خوشحالۍ یو څو سحنې دي
یو نیم وخت د ژړیدلو کړیدلو
د خپل ځان د ازیت د خوند شیبې دي
ژوند د نورو د خوښۍ او د ځان زور
ژند په ځان باندي رشخند دی مسخرې دي

ژوند استاده ستا د یو ساعت لیکچر دی
یو نیم وخت پکي خوښي وي او خندا وي
یو نیم وخت وي خیال ټولګي کې شندل شوی
او محدوده مو همدغه سي دنیا وي
ژوند یو نیم وختي بیخي له چا پردی وي
ژوند یو نیم وخت خو بیخي له چا جلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند استاده د مغرور ښکولي ياري ده

چې روان وي پښه نيولی نه دريږي

چې دي کله ورنه زړه موړ شي نو بيا خو

يو ساعت يې لکه کال هسې تيريږي

ژوند له مانه مرور او زه له ژونده

زه په ده او دی په بل پسې زوريږي

ژوند استاده نا مالومه شان صحرا ده

انسانان پکې روان دي او ورکيږي

پل چې واخلې شاته وګورې څه نه وي

پل دي سم دلاسه تا پسې ورانيږي

ژوند يو جبر دی په ما دی تپل شوی

ته که و غواړې که نه غواړې نو کيږي

ژوند استاده د عطار لالا دوکان دی

تورل شوی نرګسي رنګ ګل ګلاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خوشبو نه يې نور خلګ مزه واخلي

زما په ژوند باندي د بل سړي حساب دی

ستا و شور لره به نور خلګ ګډېږي

ژوند خو هيڅ نه دی که دی درد د رباب دی

ژوند استاده يو بدرنګه غوندي خوب دی

تخريب شوې يې بټنه د تکرار ده

ژوند بيخي له چانه پورته له چا کښته

ژوند د غره د ټيټو پورته غوندي لار ده

ژوند د خيال د سوداګانو ښاريه ده

ژوند زما او د جانان تر منځ لانجه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

-_______________________________________

ژوند ته مي په يو ځل درېدلو كړله خوله ستړې
ښكلي هم د لاري منځ كي چاته درېدلي دي؟

-_______________________________________

استاد محمود اياز ته :

دلته نور د رڼا تت دئ
دلته مړ انسايت دئ
دلته يو د بل بېزاره
دلته جوړ خدايه قيامت دئ
دلته هره هيله مړه ده
دلته مات هر يو قامت دئ
د دې خلگو غرور دومره
له خدايانو نه اوچت دئ

دلته هر حسن خاموش دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص د هر ښکلي د نازه
دا زموږ د وطن حال دئ
یه زما محمود ایازه

زړګی کونډ سو مینه مړه سوه
ضمیر خلاص سو د وجدانه
دلته روح له ژونده تللي
ساه وتلې له انسانه
دلته یو صفت د خدای ج دئ
رحم نسته له رحمانه
دنیا مړې سترګي درګورې
زما بدنام افغانستانه

دلته هیله د خیر نسته
له انجامه تر اغازه
دا زموږ د وطن حال دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه زما محمود ايازه

څه کافره خاموشي ده

هر يو ذهن مو رکود دئ

د ولاړ بتانو ښار دئ

بې خوځښه مو وجود دئ

هر څاکښه يې فرعون

هر په ځان غټ يې نمرود دئ

اور يې ختم لمبه ولاړه

دا د سوي وجود دود دئ

نه څه وايي نه څه اوري

که اياز دئ که محمود دئ

پر څېرو باندي مو گوره

ترهېدلی شان جمود دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه د زړه له درده او له څړیکو څه خبر نه دئ
زړه که زړه درلودلای نو به دومره دردېدلای نه

زما مړی پر خره یوس‌ئ د لحد تر غاړي پوري
په ما باندي درنې نه کـئ وړې د انسانانو

شکولای بې د یو بل نه په ژوند د بدن غوښې
که چیرته وای په لاس کي فیصلې د انسانانو

هغه هم وخت وو ستا نامه په بسم الله یادېده
هغه هم وخت وو در پسې چي اوښتې سترگي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم وخت وو چي غرور مو غرونو نه ماتوئ
دا نو هم وخت دئ چي د شرمه څه وړو مړې سترګي

چي اوس به هم انسان د انسان درد دوا کوي
وه زړه ته مي هيڅ نه لوېږي په زړه کي خواخوږي

نې فرض وسيله او نې سنت سلام جواب کوئ
د دې دور د ښکلو وه بس دا مسلماني

-___________________________

لاليه زړه په کومه اندازه باندي خوږيږي
لاليه په څه حد کو عذابونه د وجدان

مورږ نه وايو سندري د وطن د ازادۍ
نور پرېږدؤئ چي پاته سي غلام افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد محبت ته:

استاده ژوند ژوند نه دئ ژوند عذاب دئ ژوند وبال دئ
استاده زما په زړه يو زه خبر بل ذوالجلال دئ

استاده اندامونه مي زما نه دي پردي دي
استاده د وجدان جواب مي هيڅ نه سم کولای
استاده د دنيا د عذابونو منځ کي ګېر يم
استاده د وطن خاوري ته نه سم ور کتلای
استاده شونډي قلف دي په څهرو خبري کېږي
استاده د الفاظو ټکي نه سمه ويلای
استاده ته خبر يې په دې دومره لو دنيا کي
و خپلي زندګۍ ته دليل نه سم جوړولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده ته خبر يې ټول وطن کي داسي حال دئ

استاده زما په زړه يو زه خبر بل ذولجلال دئ

استاده درک کواى سې پر موږ کوم عذاب تېرېږي

استاده له زخمونو څه مو سرې وينې بهېږي

استاده خپل پر پوهه مو لعنت ويلى هم دئ

چي هر څو توافق وکمه نه ور سره کېږي

استاده د خدايۍ دعوېدار اوس هم ځاى ځاى ناست دي

استاده د وطن ناموس ليلام دئ ليلامېږي

استاده دغه خاوره به بيا غيږه کي ځاى راکي؟

استاده زموږ وجود به څنگه نه ترې نه شرمېږي

استاده د دې خاوري زړه کي څه بلا کيسې دي

استاده چي خوله نه لري نو څومره به زورېږي

استاده زموږ واکمن څوک دئ موسى دئ که دجال دئ؟

استاده زما په زړه يو زه خبر بل ذولجلال دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده مسلط پر موږ څه بل رقم آفت دئ

استاده چي څه ووايي د کوم سړي جرأت دئ

استاده د انسان پر انسانیت مي شک پیدا سي

استاده شرف څه دئ او دا څنګه شرافت دئ

استاده اوسنی انسان ریشتیا خنځیر طبیت دئ

استاده دا نو څه دي دا نو اوس زما کرامت دئ

موږ نه پېژنو څوک چي مو موذن دئ او بلال دئ

استاده زما په زړه یو زه خبر بل ذولجلال دئ

ښکلي دي اوس را نه ګیله نه کوي

نه زه هغسې یم نه زړه هغه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر مرګه ورسته څه را څه پاتېږي په میراث کې
یوه کونډه مېرمن او څو میراتي پېغلې هیلې

اوس دا راته معلومه سوه له تا نه وروسته درده
چې داسې تجربې سته چې چا نه دي ازمیلې

ژړې ارمانونه مې بې ساه وجود ته ګورې
پېغلې پېغلې هیلې مې و مړه جسد ته ژاړې

موږ هیله د خیر وکړله له هرې فاجعې
د ډمي ضرورت وو و هر چا ته نژدېکت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور ته څه را پاته سوه مور کمي خوا ته ولاړ سو
دا دنیا د دې ده آخرت خو د هغو دئ

ژوند دومره ارزښت نه لري څومره چي یې ښیو
مرگ څه دئ خو بس همدا تصویر زمور د کړو دئ

په راتلو دي زه د ځانه سره راوړم
چي ته ولاړې بیا نو دی په خپله نه وو

نه په ساندو نه سندرو رابیدار کړل
د دې ښار ولس په داسي خوب بیده وو

څه خبري یې په سترگو کي راتولي
څه ارمان یې وو چي پاته یې پر زړه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یه سپینو مرمرینو نازنینو څوک مو غواړي
افسوس راته درېږي حورو ستاسو پر نصیب

یو بیوړل ټیکري د پښتنو پیغلو د سره څه
اې د جنت حورو ستاسو سرو اوسپینو غاړو

څه ګېله به وکو مور د نوو مینانو
مور په لویه ږېره خپل بایللي زړه ته ژاړو

مور ته که څوک راکي حق چي یو ور پکښي وغواړئ
ژوند به انتخاب نه کو جانان وطن به غواړو

پرې مورړدئ چي حق د خپل خالق د ژوند ادا کو
یه د جنتو پر دېوالو باندي ولاړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر حسين دومره بدنام دئ
دربېداى ور سره نه سو

تا هم نه منل رام نه وې
تېر دي حسن سولو ښه سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ نه ور سره کېږي

خليفه دي خدايه بيا ځل

د قابيل پر لار روان دئ

شرافت ور څخه محوه

رنګ روغن يې د انسان دئ

که څهري دي محوه سوې

د رنګ رنګ رنګ حيوانانو

سپي غوايي را زرغون سوې

په څهره د انسانانو

ته يې کبر نور زوال کي

يه قاهره يه قهاره

انساني خدايان کړه ختم

لايزاله ذوالجلاله

يو ځل بيا را خپور ماتم دئ

ابو جهل دئ ختلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کعبې څپېڅلي بام ته

غواړي محوه انسانيت کړي

خلګو ټولو غوږ نيولی

د شيطان نوي پيغام ته

نه څوک وايي څه نه اوري

دجال اوږد کميس اغوستی

تېر ايستنه د امت کړي

سر راپورته که غمخوره

يه محموده يه احمده

ستا امت له لاري باسي

محمده محمده

شيطان سپور په سپينه اسپه

تول د خير او شر يې لاس کي

د قيامت په شاني ګوري

اندرون د انسانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجال پورته کښته ځغلي

په مستۍ او خوښۍ سر دئ

زموږ هيڅ په وس کي نه دي

هيڅ مو نه کيږي د لاسه

اسراپيله شپېلۍ پو که

عيسی نور نو بالا راسه

درونډ استاد نورالله ښاد ته:

استاده عجيبه گنگس حالت دئ نه پوهيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده څو پوښتني دي چې ډېر ورته زورېږم

استاده انساني شرف په څه کي دئ او څه دئ؟

استاده انسانیت تعریفېدلای سي که نه سي؟

استاده پستي حد لري که وي نو بیا تر کومه؟

استاده که انسان کي انسانیت وي نو بیا څه سي؟

استاده ژوندون څه دئ او قیمت یې ولي جګ دئ؟

استاده ارزښت څه دئ د جګړې او ولي وه سي؟

استاده هېواد مخکي دئ که ژوند د انسانانو؟

استاده پر هیواد دي ګلالي انسانآن مړه سي؟

استاده زه انسان یم د انسان خلاف جنګېږم

استاده څو پوښتني دي چې ډېر ورته زورېږم

استاده تیاره اصل ده که اصل یې رڼا ده؟

استاده ښه تر مخه که بدي مخ ته پیدا ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده د فاني انسان غوښتني ابدي دي؟

استاده ژوند مو اصل دئ که اصل مو فنا ده؟

استاده د عدم وجود پخپله یو وجود دئ؟

استاده عدم هم د ژوند یو برخه یوه خوا ده؟

استاده په پردۍ هستۍ خطا یو نه پوهېږو؟

استاده جنګ پرې موږ کوو خو دا دنیا د چا ده؟

استاده د خیال هیڅ یوې ګوشې ته نه رسېږم

استاده څو پوښتني دي چې ډېر ورته زورېږم

استاده آدم مخکي دئ که مخکي ترې مذهب دئ؟

استاده د نیکیو د تللو معیار څه دئ؟

استاده مینه څه ده او د څه نه پیدا کېږي؟

استاده نو د میني مرکز ذهن دئ که زړه دئ؟

استاده مینه مخکي ده که حسن ترې لمړی دئ؟

استاده مرګی حق دئ خو یو څو ورځي ژوند ښه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده زه د ژوند په ګډوډیو کي ورکېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

استاده جنګ پر څه دئ او پر څه څه باندي کېږي؟

استاده د چا ژوند اخستل حق د یو چا کېږي؟

استاده انسانان جګړه کوي د څه دپاره؟

جنګ خپله یو هدف دئ که وه بل هدف ته کېږي؟

استاده زما په اند مینه په یو ځل کتو نه ده

استاده مینه هم له بیا کتو نه پیدا کېږي

استاده ضرورت څه دئ د لاري د ټاکلو؟

چي لاري کله ډېري سي سړی پکښې ورکېږي

استاده زه د زړه عقل په منځ کي حیرانېږم

استاده څو پوښتني دي چي ډېر ورته زورېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاده تاریخ څه دئ بېله دې ځان تېر ایستنه

استاده موږ له خپل قاتله هم کړې مننه

استاده پښتو څه ده غیرت څه دئ خرتوبې ده

استاده جگړه څه ده د بدذاته کس خواري ده

استاده ستا د سترگو نه قربان سمه حیران یم

زه خر یم که سړی یم که غویی یم که انسان یم

موږ لکه د گل غوندي، هر موسم کې بېل رنگ یو
شیخ سره تسبېح وایو ، ډم سره گډا کوو

خاوري ایره کیږو به مړ وجود به نه لرو
شمعې غوندي ځان سوزو اور کوو رڼا کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نازک جانان زړسوی
خدایه ستا مهرباني

زما په یو نظر کتو
ازار وسو د لالي

زموږ ژوند دي سي تمام
ستا دي پاته سي ځواني

زما ابرو زما عزت
ستا د یو نظر قیمت

د شهوت خیالي ارضا
دا تعریف دئ د جنت؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما و نه لیدئ دلیل
د انسان د شرافت

ژوندون څه دئ بېله دې
یا احتیاج یا ضرورت

موږ ریتلې د تاریخ
دغه دئ زموږ حقیقت

ما اوف ونه کـئ ته تلې
تو پر دې مینه لعنت

یویشتمه پېړۍ او
د پښتون قام جهالت

مجلس ډک دئ د پردو
د یار دا بې وخته ست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د چا سوې زه د چا
په موږ څه وکړه قسمت

زما په مرگ به سي تمام
ستا د نه راتلو علت

ابوجهل دعوه دار
د کعبې د امامت

نه کابل ښار کي پردي
او نه ستا پر باړخو خط

دلته هر ذهن مردود
دلته هر فکر غلت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد کوو که ښه کوو
خوښه مو د زړه کوو

ځو در نه روان يو بس
يو نظر کاته کوو

خوی مو د جتانو دئ
نوم د پښتانه کوو

ستا کوڅه کي وخت نا وخت
اوس هم تله را تله کوو

لږ چي يې قيمت ښه سي
ځکه خو رانجه کوو

ستا تشي خندا ته ناست
نور دي نو موږ څه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ د سر قاتل ته خپل
خواست د ژوندانه کوو

زړونو ته د هر ښکلي
ګراني لاره نه کوو

د پردو حورو په عشق
پيغلي کونډي د باګرام

نه ته راغلې او نه مرګ
او پر ما سولو ماښام

عشق د بوري کونډي زوی
د هر ښکولي دئ غلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلم خو ته راغلې نو اوس
نر به وي چې واخلي ګام

ښايسته زنه دي سېب
اوږدې سترګي دي بادام

د بازار پر هر حسين
موږ ويلی دئ سلام

د انسان قتل جايز
مينه عشق يې دئ حرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتمي ده چي همدا به کرامت د محبت وي
چي ناز د اوبو وړي پر وږو کاڼي پټه خوله

د ژوند مفهوم يواځي د نګار مخ ته کتل دي
سپرلي پسي رژېږي د ګل پاڼي پټه خوله

موږ نه سنجوو ګټه او تاوان د مخکي تلليو
موږ يو د بل پر لار ځو لکه زاڼي پټه خوله

بيخي ډېر ملامت دئ ما بخښلی دئ خو ولي
بيا هم تېروي وچ ستوني ته ناړي پټه خوله

پر موږ به قضاوت کوي لوستونکي د سبا
راتلونکي ته موږ يود کتاب پاڼي پټه خوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما قسم اخستی یاره, چي ته نه راځې دلېته
ما حانث که په قسم کي , دروغجن مي که خو راسه

زموږ ژوند مجبوریت دئ; نه ترې کېږي نې کوای سو
د بې دینه امام نفل; وي اوږده خو بې اخلاصه

هره لاره چي کړه وي, حتمي نه ده چي وي بده
د باړخو څه کړې لاري, وي د سپیني خولې دپاسه

ستا وه مخ ته په کتو کي,څه خبري زړه ته راغلې
توف لعنت دي وي درباندي, ای شیطانه اې وسواسه

زما عشق مجبوریت وو, او ستا حسن ستا غرور وو
تاته حسن پاته نه سو, عشق مي ووتئ د لاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا سرتېرى يار سنگر ته لېږم
لومړيتوب زما نه زيات يې د هيواد دئ

زموږ مينه به نو ښه پر مختگ وکي
په کتو کي چي د يار دونه فساد دئ

دې کتو کي مي بلا خاطرې غوټه
دې څهره کي مي د تېري ميني ياد دئ

انساني خواخوږي دونه لرم ځان کي
حسن ستا ځي زړه زما پسي برباد دئ

تا دنيا کړله پيدا د چا د رويه
ماته دا وطن د چا په سترگو ښاد دئ

ستا د نوم ذکر زما په نامه کېږي
شيرين حسن پورووړى د فرهاد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربم نسته د رنگيني پېغلي سولي
را البوتی د بدبويه جګړې باد دئ

د هر سپي در ټکولو ته دي اړ کړي
ضرورت بيخي د ډم سړي اولاد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار زړه ته سره د غرور نه سو رسېدای
د خوني چي چارچو ټيټ يي نو سر به ټيټوو

زما او ژوند اړيکه د قصاب او سپي اړيکه
نه رحم په قصاب کي وو نه موږ ور څخه تلو

د ژوند د خوند دپاره نمکين حسن په کار دئ
خواړه چي بې نمکه سي په زور يې تېروو

اوږدې سترګي ديار اوږده بادام د دهراوت
په يو باندي دماغ او په بل زړه اراموو

نه يار مو پکښي وليدی نه زړه سو ور څه مني
د يار د کور و مخ ته دا دئ ځو بېرته رآځو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دي وخوري د دښت سپي
بدرنګ مه وړئ زما تابت

زه هندو درته لګیا
ته ولاړ يې لکه بت

سترګي ښکلي دي د خوست
بنګ زموږ د دهراوت

تهمت پیغور دروغ الزام او ظلم
قسم په خدای که پسي سر ګرځوم

په بعضو خلګو پسي سترګي اوړي
په بعضو ښکلو پسي سر ګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون چي بې اسري سي خپل وجود پر سړي بار سي
نو سترګي چي بې خوبه سي بانه باندي درانه وي

موږ هر څه په مصرف رسوو نې پرېږدو سبا ته
موږ نه وړو د بازاره څه پيسي وي او که زړه وي

چي وخت اخيري وخت سي زندګي سي ارزښتمنه
سګرټ کي بيا تر نورو اخيري لوګي خواږه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان به مې کولی خو ارمان به يې را نه غلئ
غربت دومره وهلي وې زما تيري خاتيرې

زه اړ ومه و بل ته زما بل ته احتياج وو
که تږوله نه وې داسي وې زما ډېري خاتيرې

زه نه ساتم ياداشت د تېري سوي سحني ځکه
زه غواړم چي کړم ستا سره ستا هيري خاتيرې

ژوند که زما غوندي بدرنگه وي نو تېر دي سي
مرگ که د يار په شاني ښکلی وي نو را دي سي

لږ څه خوښي که زموږ برخه وي نو را يې که
زموږ خوښي که ستا په ښه درځي نو ستا دي سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه یار ته د کتو قیمتي وخت په دې کې تېر سو
زه نورو ته ورګورمه چې څوک راته راګوري

د خالق در کې به څه کمی رانه سي
ژوند دې داسې نه وي لږ شاني دې سم سي

د څراغ رڼا به خامخا کړي تته
دا لوګی دې د امکان تر حده کم سي

پښو ته یې د سپینو اننګو سرخي را کښته سي
کله چې د سپینو قدمو په سر ولاړ یې ګل

اوس د طبیت د ظلم دا اندازه وه ګورئ
لمر سره شبنم ځي او تر شا ورپسې ژاړي ګل

(c) ketabton.com: The Digital Library

عدل به وسي؟ امکان يې کم دی
قاتل روان دی، د قاضي کور ته

ژوند که رضا دی؟ خوښه مي نه ده
که داسي نه وي، تسليم يم زور ته

په کومو سترګو؛ نظر دروکم
څوک ورکتای سي؟ د سترګو تور ته

څومره چي ستر وي؛ چيغي يې نه وي
د شپي چوپتيا يا؛ د درياب شور ته

د ځان ښودونکو؛ ځانته پام نه دی
هومره توريږي؛ دود چي ځي پورته

يو نظر وکه؛ د ناز په سترګو
ستا د ښايست د؛ خريدار لور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق د اثراتو حدود دومره زورور دي
د خپل یار د نامه په کلیمه کي خرابيږي

په سترګو کي ولاړ ډنډونه مه پريدئ د اوښکو
اوبه پاته د زړو په کوزه کي خرابيږي

د لوی فکر خاوند ته به تر ډيره د نوم ياد وي
صحرا کي پل ژوندی وي خو کوڅه کي خرابيږي

دا زموږ ذهن کي وهم دی که داسي حقيقت دی
څهري مو ښايسته دي آينه کي خرابيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نورو خیر چي غواړي له تهمته ځان سنده مه
د لاري پر سر درختو باندي پروت د سړک گرد یي

ښایستو باندي لاسونه اړول د ظلم حد دی
نو سترگي په درنیږي خیر که هر څومره سپک گرد یي

زموږ پر څهرو نه ښکاري که خاوري وي که دوړي
نازکو سره بد ښکاري که هر څو نازک گرد یي

د داسو ورځو موږ شاهد حال نه سو شاهده
د ښکلو د څهرو په شان له زړونو یې ورک گرد یي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړگی د غوښي دئ پیوند به واخلي
مگر داغونه يې ضرور پاتیږي

غریبي ښه ده خو بیا دا سخته ده
په شته دنیا کي چي مجبور پاتیږي

زه د سپي په شاني نه در څخه ځمه
اخیري هیلي ته هم نه پوره کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خپله ککرۍ ستا تر قامته کړه را ټيټه
ما زما و ستا له منځه خپل ځان و يستئ جانانه

ولاړه زمانه به مو تر سترګو تېرېدله
موټر کي و سپاره کس ته دنيا ښکاري روانه

که ژوند کوې نو سل ځله به لويږې پورته کيږې
ګلابه پر بې ځله خره سورلي نه وي اسانه

زما ژړا تاثير ځنګه پر وه نه کئ حيران يم
دا واوره دي نو ولي خپل په ځېر نه کړه بارانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډيرو ارمانونه بيخي ډير وي او لوړ هم وي
د بعضو ارمانونه بيا يواځي يو سړی وي

چي زه درته ونه گورم ته ماته ايسار نه سې
نه ته به ښايسته يې نه مين دربانډي دی وي

ظالم حسن ته موږ په کتو هسي کړ ځان ستړی
يتيم پردي خيرات ته ورځ نهره تيره کړه

د چا چي آن په خيال کي د راتللو سړی نه وو
هغه سړي بيگا شپه تر سحره تيره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي هوښيار سي مرغه بيا مبتلي په دام سره
څومره چي بې عقل سې نو ژوند کوه ارام سره

وړي هوسونه مو د هر حسن خواهش کوې
وړی سپی نو څه گوري حلال لا د حرام سره

هر څو که لویدلی يې خو بيا هم همت لوړ ساته
زر ځلي پاتيږي پل خو بيا هم ځي د گام سره

د ورستي کال مي ورستی غوندي شيبې دي

ژوند مو هم دئ ورستي حد ته رسيدلی

زه ده ځانه څه په څو چنده را تيټ يم

ځان مي نه دئ لا هم قد ته رسيدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکچرونه مو نیم یاد دي نیم هیر کړي
ستا څهره مو لا په ذهن کي انځور ده
لا دا یو سوال مو استاذه بې جوابه
ما ژوند هست کئ که ژوند ماته وجود راکئ
د شهرت وړي دي دا پښتنه حل کي
چي ایاز محمود مشهور کئ که مشهور محمود ایاز کئ

د ورستي کال مو ورستۍ غونډي شیبې دي
ستا لیکچري به نور ختمي وي استاذه
خو پښتني بیخي ډیري لا ینحل دي
فکر مخته دئ که مخته تجربه ده
او احساس زموږ د څه نه پیدا کیږي
د کلیاتو او جزیاتو ترکیبونه
ضرورت څه دئ چي جوړ کړو تري خیالونه
تخیل مو ولي بره ځي اسمان ته
نالیدلي غونډي ووینو خوبونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ورستي کال مو ورستۍ غوندي شيبې دي

لا تر اوسه ذهن ډک دئ د پښتنو

شيبې ولي تکراريږي نه که ګورې

مځکه ګرځي هر څه بيا بيا نه را څرخي؟

خوب د ژوند که ژوند د خوب انعکاسونه

مينه ولي او د څه نه پيدا کيږي

زړه تنګون چاته په کوم سبب رسيږي

هري ورزې ته مو هيله د خوښۍ وې

او د تير وخت کوو ولي اوس غوښتنه

د ورستي کال مو ورستۍ غوندي شيبې دي

نه به بيا صنف کي لانجه وکم چي جګ سم

نه بيا ستا د خبرو منځ ته دانګم

خو پښتنه کول ما کي يو مرض دئ

رابطي له مرګه ورسته ولي شکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اړیکه خو ماده نه ده چي مړه سي
او ددې ستر حقیقت نه څوک ډاریږي
وخت گردش د سیارو دئ که کوم بل څه
او که سي دا سیارې بې حرکت
زموږ ژوند زموږ ځواني هم پاته کیږي

د ورستي کال مو ورستۍ غونډي شیبې دي
خو کیدای سي چي ژوند هم یوه ورز داسي
لکه زموږ څلور کلنه دوره پای سي
بعضي بعضي خاطرې به مي در یادي
زه به نه یم ته به پوسټ کوې پوهیږم
ډیر که نه وي لږ به حتما در یادیږم
ستا پر ذهن به هغه شیبه در گرځي
زما وستا د تضاد سوال او جوابونه

درند استاذ نورالله ښباد مخاطب دئ ده ته لیکل سوی دئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ مي ستوني ته راغلی؛ يو ځل بيا دي نامه اخلم
هر تهمت پريږدم روان يم؛ اخيري غوندي الزام دئ

زه په خپل ځان کي ورک سوی؛ زه په خپل ذات کي بيريږم
خاموشي چي وي ځنګل کي؛ ويرونکی شان ارام دئ

ستا تر دره يم راغلی ؛ د ګناه ثواب بې ياده
سپي ته يو رنګه حساب دي؛ که حلال دئ که حرام دئ

موږ چي ژوند کوو کوو يې؛ پر ګردش خوږونکې مځکه
دا دئ بيا هم يم ناهيلی؛ دا دئ بيا هغه ماښام دئ

څه پښتنه د حالاتو؟ څه په درد به د وطن وي
څه بلعکس معامله ده؛ جت باچا او شپون امام دئ

زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که نه يې ژوند روان دئ ته که يې هم سا چليږي
که يو کاڼی پګښي ډوب سي او که نه وي سند بهيږي

خدای په کوم ځګي کي نسته خدای په کوم ځګي کي هست دئ
غم په کوم ځای کي پيدا دئ غم په کوم ځای کي وسيږي

ژوند مي کريږو باندي پيل کئ حقيقت يې رامالوم وو
اوس يې ګنګ سوم حقيقت کي اوس مي سد نه ور رسيږي

زه که نه يم بيا به بل يې بل که نه وي بيا به بل وي
د ساهل د غاړي ريګ دئ د څپو سره بدليږي

لار که خره ته وي مالومه انسانان هم ورپسې وي
څوک چي نورو پسي نه ځي لکه پل به پاته کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماښام خنجر ځيګر د اسمان پرې کئ
د ناکامه سړي هيلي ترې رواني

ژوند په هر سړي بلا بلا کاني کړي
نو و غره ته د ختو لاري وي ګراني

د يار غېږه هم يو څو شيبې خوږه وي
د سند غيږ کي څه ټکري وخوري کاڼي

بوډاتوب کي دنيا ټوله ځان خوړل دي
په ډسکو کي نڅاګري غواړي ځواني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ پرېږده نڅاګري چي موږ خوند در څخه واخلو
روان يو وخت اخير دئ او پر موږ باندي سحر دئ

ته ږغ راته را وکه زما خاوري به در آ کي
زما پر خپله مينه آن تر دې حده باور دئ

نو څه ضرورت هره ورځ چي لاس کم ورته لپه
هغه زما په حال باندي تر ما لا هم خبر دئ

ليلام دئ ستا د ميني بهانه د پاتي نسته
قيمار ته مي راوړی که مي ځان دئ که مي سر دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کومه ځان تير باسم

درد مسکا کي پټومه

خپله خپل د ځان د تندي

په خواږه انداز کي مرمه

خودي وژنم ستا په پښو کي

تقدس ليلامومه

زما ځانه بخښه غواړم

تا په کم قيمت پلورمه

ژوند کومه ځان تير باسم

روحا مات جوړ په قامت يم

د لمر مخي ته دعا ده

زه نيمګړې عبادت يم

د سجدې پرته پره کيږم

هديره کي جماعت يم

زما ځانه بخښه غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بیخي در ملامت یم

ژوند کومه ځان تیر باسم
د آدم په روح قسم خورم
نه مي ځان چیرته پیدا کړ
نه د بل په درد او غم خورم
د انسان شرف مي داو کړ
د هوس شهوت ماتم خورم
خپل وجود باندي لګیا یم
خپل وجود پر هر قدم خورم
زما ځانه بخښنه غواړم
که به لږ هم دا ستا غم خورم

ژوند کومه ځان تیر باسم
په تیاره کي ځان پریدمه
ټول خوښي د ژوند دي ستا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه همدغسي ښه يمه

وخت مي پېښې راته تړلي

لار د تيښتې لټومه

زما ميني زما ميرمنې

لياقت دي نه لرمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مه پوښته چي ولي ستا په خوا کي یمه غلی
ښکاره ده چي په ورانه هدیره کي به چوپتیا وي

خپل فکر دي تل دنګ ساته خپل خیال دي تل اوچت
د لوړو غرو پر څوکه به تر ډېر وخته رڼا وي

قربان دي سم لړ خیال مي ساته ډېر درد مي لیدلی
زړې پاڼې توییږي که هم لږ غوندي هوا وي

را ځه غیږه دي راکه او په خوږ درد کي مي نغاړه
دا ستا د لږ ګنا عذاب دي هم ګراني پر ما وي

زه نه پریږدم چي بیا یې شبنم غیږه کي شپه وکي
ګلاب شکوم پریږدم یې نه روا که نا روا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانته مه کیږه د نورو سره اوسه
په صحرا کې پل تر ډېره نه پاتېږي

جار را ړنګه سه مزغی دي لږ را مات که
لو څپه د ساهل غاړي ته ټېټېږي

زړه به ښه درڅخه صبر سي اهاړ دئ
او خولې دي په مخ ماتې کيږي

ژوند نو ولي د ژوند نوم ځانته ټاکلی
او مرګ ولي بيا د مرګ په نوم يادېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تګ باندې ګلابه تیاره کېږم
په لویدلو د لمر هره شپه ماښام سي

څه ترخه شیبه خواره درد کې رانغاړي
په مسکا چې اخیري حد کې ناکام سي

محبت دئ سر چپه کاني پکښې کې
چې باچا به احتیاج د خپل غلام سي

زه یې ځکه نامه نه اخلم په شونډو
هسې نه چې د ملګرو منځ کې خام سي

د آدم لوري دغه قیمت دې بس دئ
یو عزت لرم چې دا مې در لیلام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دي مات سمه قربان ژونده کوم دي
کتابو کي ارزښتمني پاڼي کات وي

دنیا دوه څیزه ده یا خو د یار مخ دئ
یا یوائي عبادت څنگ د جمات وي

محبت به مو د سر نیت او شروع وي
زندگي به مو اخیر اخیر رکات وي

زما زړه پاک دئ نو ځکه بتان ساتي
میخانه کي نه کعبه کي سمنات وي

د شمال سره دي زلفي کج وخم سوې
خیال کوي نه لطافت کي احتیات وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا همداسي راکتل او زما تنده
وچ وانښه خو بهانه غواړي و اور ته

څه! در تېټ به سم سجده به درته وکم
خدای مي مه جوړېږه لېږ خو سه راپورته

دا دئ نن هم بیا زړه شیبه تکرار سوه
دا دئ نن بیا هم ناکامه څمه کور ته

یو سړی د کمه وخته ورته ناست دئ
نیمه شپه ده د سپوږمۍ د پیغام لور ته

د ساهل کاڼي په غېږ کي د یو بل دي
په ارامه باندي غوږ دي د سند شور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا څلي پاڅیږم ښه مي نور وژني
ستا یاد مي په ټول وجود کي زور وژني

زه که هرڅه یم خو غورزوه مي مه
هر څومره مرداري اوبه اور وژني

ما مي د خپل ذات تیاره کي غلی که
شپه د کایناتو څخه شور وژني

څه میني اخستئ دئ څه ستا تندي
بل طرف خبري يې د کور وژني

شپه يې تیره کړې تهمت نه اخلي
ګل په زوړند سر باندي پیغور وژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وسو چي چاته مي په کوم نظر کتلې دي
لا هم تردا اوسه مي د زړه په خوا کي غلې دي

ژوند ته مي په يو ځل دريدلو کړله ستړې خوله
ښکلې هم د لاري منځ کي چاته ديدلې دي

ته وايه په کوم مجلس کي ما ځان در بدنام نه کئ
ووايه چي ستا خبري ولي ما شميرلې دي

زه نور رانړيږم حوصله مي ختمه سوې ده
تيز باد کي هميش غتې او لوی درختي ختلې دي

غيږ کي دي دمه راکه چي ستړی درته راغلمه
کله پښتنو ميلمانه هم له وره شړلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بار بار مي غوښتنه خدای ج نه پریښوده
تږوله امیدونه مي زاړه ښـــــــــکاري

ژوند لکه چي ښکاري داسي هم نه دئ
لوی غرونه د لري نه واړه ښکاري

ماته ستا څهره ولاړه سترګو ته
ډیر تږي ته هر سراب اوبه ښکاري

تاته د درتللو امکان ختم دئ
ژوند ته له تا پرته لاره نه ښکاري

ستا د بارخوګانو ژوروالی څه
وې به نیمګړتیا خو بیخي ښه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهوت اخستئ؛ څه امتحان دئ
نری جامې دي؛ نری باران دئ

زړه به خوږیږي؛ زړه دئ مین دئ
حسن کي ورک دئ؛ درد یې د ځان دئ

هلک جینی ته؛ ګلاب نیولی
او بیا په ځوړند؛ سر تړې روان دئ

یو چا زړګی دئ؛ لیلام ته وړی
څوک یې اخستو ته؛ حق حیران دئ

امیل شکولی؛ ښایستې د غاړې
کور ماته ګوري؛ په ما تاوان دئ

شاهد په کټ کي؛ په خندا پروت دئ
دا ورته ژاړي؛ زړه یې پریشان دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library